

[Ragnhild Andersen.]

Boligmangelen beskærer Ungdommens Erhvervs- og Eksistensmuligheder og dens Livsudfoldelse paa en Række Omraader saa alvorligt, at ekstraordinære Foranstaltninger er nødvendige.“

Ungdomskommissionens Forslag, som vort Parti stiller som Ændringsforslag uden for Betænkningen i Dag, indeholder i § 1 en Bestemmelse om, at alle Kommunalbestyrelser i Købstæder, Flækker og bymæssige Bebyggelser paa over 1 500 Indbyggere inden 2 Maaneder efter Lovens Ikrafttræden skal foretage en Opgørelse af Størrelsen af Behovet for Udlejningsværelser til enlige Personer, og i § 2 staar der, at Kommunalbestyrelsen, hvis Boligforholdene gør det paakrævet, kan vedtage, at Bestemmelserne angaaende Anmeldelsespligt for Lejlighedsindehaverne og Anvisning af Værelser til boligsøgende skal gælde i Kommunen. Ministeren kan ifølge Lovforslaget ogsaa bemyndige Kommuner med under 1 500 Indbyggere til at lade Lovens Regler træde i Kraft. Boliganvisningsudvalget udøver ifølge Forslaget de forskellige Beføjelser, og under Hensyn til Behovet — foreslaas det i § 4 — kan Kommunalbestyrelserne bestemme, at Indehaverne af Lejligheder skal anmelde deres overtallige Værelser, dog saaledes at der mindst sikres 1 Værelse til Lejligheden og 1 Værelse pr. Person i Lejligheden.

Der er altsaa en Væsensforskel mellem den højtærede Ministers Forslag og vort, idet vort Forslag sikrer ud over 1 Værelse pr. Person mindst 1 Værelse til selve Lejligheden, men overlader i øvrigt Kommunalbestyrelsen at afgøre, om man under Hensyn til Behovet ikke behøver at disponere over saa meget.

For København, Frederiksberg og Gentofte samt de hertil grænsende Kommuner foreslaas det, at der bliver fælles Boliganvisningsudvalg efter nærmere af Ministeren fastsatte Regler. Anmeldelse af overskydende Værelser skal i Hovedstadskommunerne indgives senest 2 Maaneder efter Lovens Ikrafttræden. Lejlighedens Indehaver kan ogsaa ifølge dette Forslag selv udleje Værelserne, som det er fastslaaet i § 7, naar Indehaveren meddeler det til Boliganvisningsudvalget.

Det var dette Lovforslag, som Ungdomskommissionen skønnede vilde kunne give 200 000 Værelser efter dets strenge Fortolkning. Det var dette Forslag, som 5 politiske Ungdomsorganisationer satte Navn under, Den socialdemokratiske Ungdom, Radikal Ungdom, Konservativ Ungdom,

Den kommunistiske Ungdom og Dansk Samlings Ungdom. Det var dette Forslag, det ærede Medlem Hr. Victor Gram anbefalede, dog ifølge Betænkningen under Hensyn til, at det havde vist sig umuligt at opnaa Flertal for en mere indgribende Lovgivning. Det vil heraf ses, at det ærede Medlem paa daværende Tidspunkt mente, at man endog var vejet tilbage fra at benytte endnu bedre Muligheder for at skaffe Ungdommen Værelser. Det var dette Forslag, som man vidste, at der var Realiteter i, som man vidste vilde betyde, at der kom Værelser frem til Ungdommen.

Var der, og er der nu Mulighed for Gennemførelse af dette Forslag? Jeg maa holde paa, at det er muligt at gennemføre det, og at det her paa Rigsdagen er strandet først og fremmest paa de Radikale, som fuldkommen har slaaet Haanden af de Synspunkter, deres Ungdom er gaaet ind for. Det var vel ikke stærkt at vente, at Venstre og Konservative, „de store og gode Hjem“s Beskyttere, af Hensyn til Ungdommen vilde gaa ind for et radikalt Indgreb i de saakaldte „velerhvervede“ Rettigheder, men naar den radikale Ungdom uden for Tinget, i Kommissionen, i Offentligheden, anbefalede denne ene Løsning, pegede paa, at kun ad denne Vej vilde man i de første Aaringer kunne hjælpe de unge til Værelser, saa havde vel intet været mere naturligt, end at det radikale Parti her paa Rigsdagen havde støttet deres Ungdom. Radikale, Socialdemokrater og Kommuner kunde have gennemført dette Forslag, men det ærede Medlem Fru Kirsten Gloerfelt-Tarp har ikke været hjemme i dette for Ungdommen saa store og betydningsfulde Spørgsmaal.

For faa Dage siden udtalte de Radikales Formand, det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, i Pressen, at Rigsdagen ikke kunde tage Ferie, før der var skabt en Løsning af Ungdommens Boligproblem, men hvem tør kalde det, vi i Dag har faaet fra Udvalget, for en Løsning?

Jeg venter, at det ærede Medlem Fru Kirsten Gloerfelt-Tarp ligesom sin Forgænger i Embedet, det daværende ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen, paa ny vil tale om alt det, der kunde og burde gøres ad Frivillighedens Vej. Jeg venter, at det ærede Medlem paa ny vil henvise til, hvor meget der kan gøres i Presse og Radio og de Resultater, man heraf kan forvente. Lad mig tilføje, at hvad man i de sidste Dage har skrevet i Dagspressen, ikke virker stimulerende. Netop nu, da Værelseloven er til Debat, skrev man i Gaar en Artikel i „Nationaltidende“, omhandlende den til-